

ငါတို့ဖိုလ်ချုပ် အာဇာနည်ခင်ဦး
သတင်းစာဆရာဦးပုကလေး

သတင်းစာဆရာကြီး ဦးပုကလေး

သတင်းစာဆရာကြီး ဦးပုကလေးသည် ၁၈၉၄ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သူဖြစ်သည် ။ ရှေးဝံသာနုခေတ်ကတည်းက စ၍ သတင်းထောက် လုပ်ခဲ့သဖြင့် သမိုင်းအစဉ်အလာ ကြီးမားသော ဝါရင့်သတင်းစာဆရာကြီးဖြစ်သည် ။

သူ သည် မည်သူနှင့် မဆို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတက်သူ ဖြစ်ပြီး၊ လူရှေ့သူရှေ့တွင် ထင်ပေါ်အောင် သမားဂုဏ်ပြတတ်သူ မဟုတ်ပေ။ ဦးပုကလေးသည် ခန္ဓာကိုယ် ထွားကျိုင်းသန်မာ၍ မောက်မာမှုမရှိပဲ၊ အသံမနိမ့်မမြင့်ဖြင့် တစ်ဖက်သားကို နားဝင်ချိုအောင် ပြောဆိုတတ်သည် ။ ဟာသဉာဏ်လည်း ပြည့်ဝသည် ။ သူနှင့် အတူ သတင်းယူ။ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးနေသော တက်သစ်စ လူငယ်သတင်းထောက်များကိုလည်း သူသိသမျှ လက်တွေ့လမ်းပြ

သင်ကြားပေးတတ်သည် ။ စိတ်သဘောထားကောင်း၍ လူတိုင်းအပေါ်
ကူညီတတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူတိုင်းက ချစ်ခင်လေးစား
ကြည်ညိုကြသည် ။

ဦးပုကလေးသည် သတင်းတန်ဖိုးရှိအောင် ဓာတ်ပုံအနေအထား၊
အယူဆကောင်းအောင် ရိုက်ကူးတတ်သလို ဓာတ်ပုံရိုက်လည်း လျင်မြန်
ကျွမ်းကျင်သည် ။ သတင်းနှင့် ဆောင်းပါးများကိုလည်း ရှင်းရှင်းနှင့်
ထိထိမိမိ ရေးသားနိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်သည် ။

ဦးပုကလေး ပညာအလင်း သတင်းထောက်အယ်ဒီတာအဖြစ်
ဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း ၁၉၁၉ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၁
ရက်နေ့တွင် သူ၏ ဆရာသမား သတင်းစာအယ်ဒီတာ ဆရာသင်သည်
လူဆိုးငမိုး၏ ဓားဒဏ်ရာဖြင့် ကွယ်လွန်ခဲ့ရာ ယူကျုံးမရ
စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရသည် ။

၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၂ ရက်နေ့တွင်
အက်ဒဝပ်ဘုရင်လောင်းလျာဖြစ်သော ဝေလမင်းသား (နောင်အခါ
ဝင်ဆာမြို့စားကြီး ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ နန်းစွန့်ဘုရင်ဟူ၍
လည်းကောင်းထင်ရှားသူ) သည် မြန်မာပြည်သို့
လာရောက်လည်ပတ်သည် ။ ဝေလမင်းသားသည် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ၉ ရက်
တိုင်တိုင်နေထိုင်၍ ၁၉၂၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၀ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ
နိုင်ငံမှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေသည် ။

ဝေလမင်းသား မြန်မာပြည်သို့ လာရောက်လည်ပတ်မည့် သတင်း
ထွက်ကတည်းကပင် ဦးပုကလေးအပါအဝင် သတင်းစာဆရာများက
ဗြိတိသျှအစိုးရ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး
အိမ်ရှေ့မင်းသားကြိုဆိုရေးကို သပိတ်မှောက်ရန်

ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ကြသည်။ ။

ရန်ကုန် ပုလိပ်မင်းကြီးက အိမ်ရှေ့မင်းသား ရောက်လာသည့်
ရက်အတွင်း အကောင်းအဆိုးဝေဖန်ချက် မရေးသားရန်
သတင်းစာတိုက်များ သို့ အမိန့်ထုတ်ထားသည်။ ။
ဤအမိန့်ကိုဆန့်ကျင်၍ သတင်းစာတိုက် ၁၁ တိုက် က
အထူးအစည်းဝေးခေါ်ကာ ထိုအမိန့်တည်ရှိသ၍
ကန့်ကွက်သောအားဖြင့် သတင်းနှင့် ခေါင်းကြီးပိုင်းမရေးရန်
ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ ။

အစိုးရက ဝေလမင်းသားကို သပိတ်မှောက်သဖြင့် ဂျီ.စီ.ဘီ.အေ
ဝံသာနု ခေါင်းဆောင်ကြီးများကို ၁၉၂၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၄
ရက်နေ့တွင် ကြိုတင်ဖမ်းဆီး၍ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ဝေးလံသည့်
နယ်စွန်နယ်ဖျားသို့ ပို့ထားခဲ့သည်။ ။ ထိုစဉ်က
ဖမ်းဆီးနယ်ပို့ခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ -

၁။ အသင်းချုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဦးချစ်လှိုင် - တောင်ကြီးမြို့သို့၊

၂။ အသင်းချုပ်ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဦးဘစိ - ကော့သောင်းမြို့သို့၊

၃။ ဝတ်လုံတော် ဦးဘကွန်း - လားရှိုးမြို့သို့၊

၄။ လွယ်အိတ်ကြီး ဦးဘလှိုင် - မော်လိုက်မြို့သို့၊

၅။ မြန်မာ့အလင်း ဦးစိမ်း - ဟု မ်းမလင်းမြို့သို့၊

၆။ မန္တလေး ဦးဘဦး - သံတွဲမြို့သို့၊

၇။ စီပီ ဦးခင်မောင် - မြစ်ကြီးနားမြို့သို့

တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ။

သို့သော် အိမ်ရှေ့မင်းသား ရန်ကုန်ရောက်လာသောအခါ
အစိုးရအလိုတော်ရှိ 'တူသာသင်း' 'မှ ဦးဘတူ ဦးဘိုးသာနှင့် ဦးသင်းတို့
ကအကြီးအကျယ် မဏ္ဍပ်များ ဆောက်လုပ်၍ ကြိုဆိုဧည့်ခံခဲ့ကြသည်။ ။

ကန်တော်ကြီး၌ ခမ်းနားစွာ ဗိုလ်ရှုသဘင်ပြုလုပ်၍
ကရဝိတ်ဖောင်တော်ဖြင့် အိမ်ရှေ့မင်းသားကို ဧည့်ခံဖျော်ဖြေကြရာ
ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးများ ၏ သမီးများ သည် အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် တွဲ၍
စခန်းသွားနိုင်ရန်အတွက် သူ့ထက်ငါ အပြိုင်အဆိုင် ကြိုးစားကြသည်။ ။

အိမ်ရှေ့မင်းသား ကြိုဆိုဧည့်ခံပွဲသတင်းကို လန်ဒန်အတ်
ဦးအုန်းမောင်က သတင်းကားတို ရိုက်ကူးပြီး
ယခုဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဈေး နေရာတွင် ရှိခဲ့သည့် အယ်လီဖင်စတုန်
ရုပ်ရှင်ရုံ၌ ပြသသောအခါ ကြည့်ရှုသူ ပရိသတ်က
အော်ဟစ်ဆဲရေးကြသည်။ ။ အိမ်ရှေ့မင်းသား
ပြန်လည်ကြွသွားသောအခါ အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် စခန်းသွားခဲ့ပုံကို
သတင်းဆောင်းပါးအဖြစ် ပညာအလင်းသတင်းစာ၌ ဦးပုကလေးက
ရေးသားဖော်ပြခဲ့သည်။ ။ သတင်းစာ၌ အိမ်ရှေ့မင်းသား ပြန်သွားသည့်
အတွက် လွမ်းနာကျသွားသူများ သည် အိမ်ရှေ့မင်းသားပြန်လာအောင်
ရတနာဒီပဆေးဖယောင်းတိုင်ကိုထွန်းရန် တိုက်တွန်းကြောင်းပါရှိသည်
။ လိပ်စာကို သတ္တဘာဂမောင်မောင်၊ ကြာခြည်ချရပ်၊ နံပါတ် ၁၅၀၀၊
ဆိတ်ကွယ်ရာမြို့ ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ ။ အိမ်ရှေ့မင်းသား နှင့်
တွဲခဲ့သော မိန်းကလေးများ နှင့် သက်ဆိုင်ရာတို့ က ဒေါသူပုန်
ထကြကုန်သည်။ ။ အစိုးရအရာရှိကြီးတို့ အတွင်း၌ လည်း
ပွတ်လောရိုက်ကြကုန်သည်။ ။

သတင်းစာ၌ ထိုသတင်းပါပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြာတွင်

ဗိုလ်တထောင် ၅၁ လမ်းရှိ ပညာအလင်းသတင်းစာတိုက်သို့ ပုလိပ်နှင့်
ဝိုင်းကြပြီးလျှင် ပုလိပ်အရာရှိကြီး ၃ ယောက်က တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
ဦး ပု က လေး ထံ သို့ လာပြီး ဆောင်းပါးကော်ပီမှုကို ပေးအပ်ရန်
တောင်းဆိုခဲ့သည်။ ။ ဦးပုကလေးက မပေးနိုင်ဟု ဆိုခဲ့သဖြင့် "ဒါဖြင့်
ခင်ဗျားကို ဖမ်းတယ်"ဟု ဆိုပြီး ဂတ်တဲသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည်
။ နောက်မှ အာမခံနှင့် လွှတ်ပြီး လျှင်အိန္ဒိယရာဇသတ် ပုဒ်မ ၂၉၂ အရ
ရုံးတင်တရားစွဲဆို၏။ ဤပုဒ်မသည် ကိလေသာ ညစ်ညမ်းမှုနှင့်
ဆိုင်သည့် ပြစ်မှုဖြစ်သည်။ ။

အစိုးရတရားလိုက ဦးထွန်းငြိမ်း (အဘိဓာန်ပြုစုသော ပညာရှိ)ကို
သက်သေထူသည်။ ။ ဦးပုကလေးဘက်ကလည်း ပါဠိဆရာဖြေ
စသောပညာရှိများကို သက်သေပြုသည်။ ။ တရားသူကြီးအဖြစ်
အရေးပိုင် မစ္စတာပတယ်လ်က စစ်ဆေးသည်။ ။

အစိုးရဘက်မှ စွပ်စွဲချက်မှာ ရတနာဒီပ ဆေးဖယောင်းတိုင်ကို
ဖော်ပြခြင်းသည် ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်ကို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ကြောင်း၊
လွမ်းဆွတ်သောမိန်းကလေးသည် ထိုဖယောင်းတိုင်ဖြင့် ဖျော်ဖြေရန်
အကြံပြုခြင်းဖြစ်သည် ဟု စွပ်စွဲလျက် သက်သေများကို
ထိုသဘောမျိုးပေါက်အောင် မေးခွန်းထုတ်ခဲ့သည်။ ။

တရားခံသက်သေ ဆရာဖြေကို စစ်မေးရာတွင် "ရတနာဒီပဆေး
ဖယောင်းတိုင်ဆိုတာ ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ်ကို မဆိုလိုကြောင်း၊
ဖယောင်း တိုင်သည် ဖယောင်းတိုင်ဖြစ်၍
ဘယ့်နှယ်ယောက်ျားအင်္ဂါဇာတ် ဖြစ်ပါမလဲ ' ဟု ပြန်လည်တုန့်ပြန်
ဖြေဆိုခဲ့သည်။ ။

နောက်ဆုံးအမှုကို စစ်ဆေးပြီးသောအခါ တရားခံ၌

အပြစ်ရှိကြောင်း ထင်ရှားသည် ဟု ဆိုကာ အလုပ်ကြမ်းနှင့် ထောင်ဒဏ် ၂ လ ကျခံစေဟု အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည် ။ ထိုပုဒ်မအရ အစွမ်းကုန် အပြစ်ပေးနိုင်သည် မှာ ၂ လသာဖြစ်သည် ။ ထို့နောက် အယူခံနိုင်သဖြင့် ဦးပုကလေးသည် ၁လနှင့် ထောင်မှ လွတ်မြောက်လာခဲ့သည် ။ ထောင်မှ လွတ်သောနေ့တွင် ထောင်ဗူးဝ၌ ဂျီ.စီ.ဘီ.အေ ဝံသာနုခေါင်းဆောင်များ နှင့် ပရိသတ်အများ အပြားပင် လာရောက်ကြိုဆို၍ ပန်းကုံးများ စွပ်ကြကြောင်း သတင်းစာများ ၌ ရေးသားဖော်ပြကြသည် ။

ထိုနောက် ပညာအလင်း သတင်းစာတိုက်တွင် အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် တိုးမြှင့်ခံရသည် ။ ၁၉၂၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့တွင် မြန်မာပြည်သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံကဲ့သို့ ဒိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် အုပ်ချုပ်သည့် ပြည်နယ်တစ်ခု ဖြစ်လာသည် ။ အယ်ဒီတာချုပ် ဦးပုကလေးသည် ပညာအလင်း သတင်းစာခေါင်းကြီးပိုင်းမှ ဒိုင်အာခီကို သပိတ်မှောက်သည် မှာ မှားသည် ဟု ရေးလိုက် ခြင်းကြောင့် တိုက်ရှင်ဦးတင်နှင့် သဘောကွဲလွဲကာ နုတ်ထွက်၍ ကိုယ်ပိုင် 'တံခွန်' (comet)ဂျာနယ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည် ။ အဆိုပါဂျာနယ်သည် တစ်နှစ်ခန့် ထုတ်ဝေပြီးနောက် ရပ်ဆိုင်းသွားခဲ့သည် ။

ဦးပုကလေးသည် ပညာအလင်းမှ ထွက်၍ ကြယ်တံခွန်သတင်းစာ တိုက်တွင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်သည် ။ များ မကြာမီမှာ ပင် ဦးပုကလေးသည် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာသို့ "ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းက လူသတ်သတင်းကြီး " အမည်ဖြင့် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ပေးပို့ခဲ့ပြီးနောက် မကြာမီပင် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာတိုက်သို့ ရောက်ရှိသွားသည် ။

ယင်းနောက် ရေကျော် ဦးထွန်းသန်း၏ လစ်ဘာတီသတင်းစာတိုက်တွင် ဗမာပြည် ဒုတိယအကြိမ်မြောက် သတင်းစာဆရာများ အသင်း ဖွဲ့စည်းရာ ဦးပုကလေးသည် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် ရွေးချယ်ခံရသည် ။ ဦးပုကလေးသည် ဓာတ်ပုံဆရာ ဦးကံကြီးကို ခေါ်ယူ၍ ပြည်မြို့ဂတ်တဲရှေ့တွင် ခုံတန်းရှည်ပေါ်၌ ဆရာစံ၏ တောင်သူလယ်သမား ခေါင်းဆောင် ၁၆ ဦး၏ ခေါင်းကိုဖြတ်၍ တန်းစီပြသထားသော ခေါင်းပြတ်များ ပုံကို ရာဇဝတ်ဝန် ဇေဘီးယား၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ရိုက်ကူးပြီး အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့အစိုးရ၏ ရက်စက်ပုံအကြောင်းရေးသားကာ သူရိယသတင်းစာ၌ ဖော်ပြခဲ့သည် ။ အဆိုပါ သတင်းဆောင်းပါးကြောင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် ဒေါသပုန်ထခဲ့သည် ။ ရာဇဝတ်ဝန် ဇေဘီးယား ဆိုသူ မှာ သခင်အောင်ဆန်းကို ဆုငွေငါးကျပ် ထုတ်ခဲ့သူဖြစ်သည် ။

ထိုသတင်း မဖော်ပြမီကလည်း ဦးပုကလေးသည် သာယာဝတီမြို့သို့သွားရောက်၍ ဆရာစံတောင်သူလယ်သမား အရေးတော်ပုံ တပ်သားများ အကြောင်း သတင်းသွားယူသူ ရာဇဝတ်မင်း Col. C.D.E Welbone နှင့် စစ်ပုလိပ်တပ်ခွဲ တစ်ခုလုံးကို ဂဠုန်တပ်ဖွဲ့များက တိုက်ခိုက်ခဲ့ရာ လက်နက်ပင်မယူနိုင်ဘဲ ခွေးပြေးဝက်ပြေး ထွက်ပြေးခဲ့ရပုံကို သူရိယသတင်းစာတွင် ရေးသားဖော်ပြခဲ့သဖြင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက တူရိယသတင်းစာကို အာမခံငွေတစ်သောင်း တောင်းခံခြင်းခံခဲ့ရသေးသည် ။ အာမခံငွေတစ်သောင်း တင်ထားခံရသည့် အချိန်၌ ဂဠုန်သူပုန်ခေါင်းပြတ် ဓာတ်ပုံဖော်ပြခြင်းကြောင့် မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံအထိ ဂယက်ရိုက်ခတ်သွားတော့သည် ။ သို့သော်

တင်ထားသော အာမခံငွေ တစ်သောင်း အသိမ်းမခံရဘဲ ယင်းကိစ္စမျိုး နောက်နောင်မဖော်ပြရန် သက်ဆိုင်ရာက အမိန့်တစ်ရပ်ထုတ်ပြန်၍ အမှုမှာ ပြီးဆုံးသွားခဲ့လေသည်။ ။

အသက် ၁၇ နှစ်မှ စ၍ သတင်းစာဆရာဖြစ်ခဲ့သော ဦးပုကလေးသည် သတင်းစာလောက၌ ရှေ့မီ နောက်မီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ ။ ကြီးပွားရေး ဦးလှ (နောင်-လူထုဦးလှ)၊ ယူပီအိုင် ဦးဘသန်း စသော နောက်ပေါက် သတင်းစာဆရာကလေးများကိုလည်း ညီငယ်များကဲ့သို့ သဘောထားကာ မသိနားမလည်သည် များကို သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း သတင်းစာလက်ကိုင်အလုပ်မရှိသဖြင့် သတင်းစာများ တွင် သတင်းမရေးချိန်၌ လည်း နယ်များ သို့ စစ်ပြေး၍ စစ်သတင်းများကို ဦးဘသန်းထံသို့ ရေးသားပေးပို့ခဲ့သည်။ ။ ထို့နောက် သူရိယသတင်းစာတိုက်၌ ပြန်လည်ထမ်းရွက်ခဲ့သည်။ ။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးစတွင် နန်းရင်းဝန် ဂဠုန်ဦးစောက သူရိယသတင်းစာ လီမိတက်မှ အစုရှယ်ယာများကို အများ ဆုံးဝယ်ယူ၍ ချယ်လှယ် ချုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ။ ထို့နောက် များ မကြာမီ သူရိယသတင်းစာပြိုကွဲသည့် အခါ ဦးပုကလေးသည် သူရိယတိုက်မှ ထွက်၍ အစိုးရပြည်သူ့ ဆက်ဆံရေးဌာနသို့ ဝင်ရောက်ကာ သတင်းထောက်အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ ။ အစိုးရ ပြန်ကြားရေးသတင်းထောက်အဖြစ် ဘုရင်ခံအမှုဆောင်ကောင်စီ ဒုတိယသဘာပတိ (အစိုးရအဖွဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ပြည်တွင်းပြည်ပ သွားလေရာသို့ လိုက်ပါ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်၊ သတင်းယူရန် တာဝန်အပ်နှင်းခြင်းခံရသည်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည်

ဝံသာနုခေတ်ကို သိမိလိုက်သော ဝါရင့်သတင်းစာဆရာ
ဆရာဦးပုကလေးနှင့် ခရီးသွား၍ ဝံသာနုခေတ် နိုင်ငံရေးအကြောင်း
ကိုယ်တွေ့များကို မေးမြန်း၍ ဆည်းပူးခဲ့သည် ဟု ဆိုသည် ။
ဤကဲ့သို့ဖြင့် နောင်တွင် "ငါတို့ ဗိုလ်ချုပ် ဘာတွေလုပ်ခဲ့သလဲ"
ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည် ။
စာအုပ်မျက်နှာဖုံးတွင် သူကိုယ်တိုင် ရိုက်ကူးခဲ့သော အစိုးရ
ယူပီသဘောဦးခန်း အပြင်ဘက် သဘောအလံတိုင်ကို ကျောပေးကာ
စာဖတ်နေသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပုံကို ဖော်ပြထားလေသည် ။

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း
ကျဆုံးသွားပြီးနောက် သခင်နု တက်လာသောအခါတွင် လည်း
သခင်နုသွားလေရာသို့ လိုက်ပါ၍ သတင်းဓာတ်ပုံရိုက်ရသော
အစိုးရပြန်ကြားရေးဌာန သတင်းထောက်အဖြစ်
ဆက်လက်ထမ်းရွက်ခဲ့ရသည် ။

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် လွတ်လပ်သော
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါတွင် လည်း
နိုင်ငံတော် ဝန်ကြီးချုပ်သခင်နုသတင်းနှင့် ဓာတ်ပုံရယူရန်
ဦးပုကလေးကိုပင် တာဝန်ပေးအပ်ခဲ့သည် ။

ထို့နောက် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၂၈ ရက်နေ့တွင်
နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ စင်ကာပူမြို့မှ
မလေးကျွန်းဆွယ် ပြည်ထောင်စု ဗြိတိသျှမဟာမင်းကြီး
မာလ်ကမ်းမက္ကဒေါ်နယ် အလည်အပတ်ရောက်ရှိရာ ဧည့်သည် တော်
မဟာမင်းကြီးအား နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် သခင်နုက အထူးသဘောဖြင့်
မအူပင်မြို့သို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ခဲ့ရာ အစိုးရသတင်းထောက်

ဦးပုကလေးသည် တာဝန်အရ လိုက်ပါခဲ့ရသည် ။ သဘောသည် ဆိပ်ကမ်းမှ ထွက်ခွာ၍ မြစ်အတွင်း ခုတ်မောင်းနေစဉ်အတွင်း ဝန်ကြီးချုပ်၏ ကိုယ်ရံတော် ဗိုလ်ကြီးစိုးမြင့်၏ သေနတ်ကျည်ဆံ မ တော် တ ဆ ထိ မှ န် ခဲ့ သော ကြောင့် သတင်းစာဆရာကြီး ဦးပုကလေးအား ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ အလျင်အမြန် ပို့လိုက်ရသည် ။

ဦးပုကလေး၏ သေနတ်ဒဏ်ရာမှာ မပြင်းထန်သော်လည်း ပေါင်တွင်းရှိသွေးကြောကို ထိမှန်သွားသဖြင့် သွေးလွန်ကာ ဦးပုကလေးသည် ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့ နံနက် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၌ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ရလေသည် ။
